

55. Wspólnie dziękujemy Bogu

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- odkrywanie wartości egzystencjalnej Święta Dziękczynienia,
- ukazanie Świątyni Opatrzności Bożej jako wotum wdzięczności narodu polskiego.

Treści nauczania – wymagania katechetyczne

uczeń:

- po zakończonej lekcji uzasadnia, dlaczego powinniśmy dziękować tym, którzy nam pomagają i troszczą się o nas,
- na podstawie zdobytej wiedzy wyjaśnia istotę budowania Świątyni Opatrzności Bożej będącej wotum narodu polskiego, składanym Bogu za Jego troskę i opiekę na przestrzeni dziejów,
- podaje przykłady sposobów budowania duchowej świątyni jako wyrazu naszej wdzięczności Panu Bogu,
- po lekcji własnymi słowami określa przesłanie Święta Dziękczynienia.

Pojęcia, postaci

Świątynia Opatrzności Bożej, Święto Dziękczynienia, wotum.

Wartości

Święto Dziękczynienia przypomniением, że zawsze mamy za co dziękować Bogu i ludziom, Świątynia Opatrzności Bożej wotum wdzięczności narodu polskiego składanym Bogu za Jego opiekę i troskę na przestrzeni dziejów.

Schemat lekcji

- 1) modlitwa,
- 2) interesowny Jaś,
- 3) budujemy świątynię,
- 4) św. Paweł też dziękował,
- 5) notatka,
- 6) praca domowa,
- 7) modlitwa.

Propozycja realizacji

1. **Modlitwa** – piosenka *Nie umiem dziękować Ci, Panie* lub tradycyjna modlitwa na rozpoczęcie lekcji.

2. Wprowadzenie

Opowiadanie o Jasiu i mamie

„Pewnego wiosennego dnia, kiedy słońce już tak mocno grzało, że dzieci mogły się już bawić na podwórku, mama poprosiła Jasia, żeby poszedł do sklepu, gdyż zabrakło jej mąki do ciasta. Jasio, marudząc, założył buty i pobiegł do sklepu z nadzieją, że po powrocie mama pozwoli mu wyjść na podwórko, by pobawić się z kolegami. Kiedy wrócił ze sklepu, oddał mamie mąkę i już zbierał się do wyjścia, wtedy mama poprosiła go, żeby po drodze wyrzucił śmieci. Jasio z kwaśną miną wziął śmieci i pobiegł bawić się z kolegami. Bawił się tak całe popołudnie, wrócił do domu zmęczony i marzył już tylko o kąpieli i łóżku. Po wspólnej kolacji mama poprosiła Janka, żeby pozmywał naczynia. Jasiek marudził, narzekał, ale w końcu zrobił to, o co poprosiła go mama. Kiedy już zamierzał iść spać, wziął kartkę, długopis i zaczął coś pisać. Kiedy przyszedł do mamy, wręczył jej kartkę, na której było napisane: zakupy 5 zł, wyrzucenie śmieci 5 zł, zmywanie naczyń 5 zł, opieka nad bratem 5 zł, sprzątanie pokoju 5 zł. Lista była długa. Mama zasmucona spojrzała na Jasia i poszła do swego pokoju. Kiedy przyszła powiedzieć mu dobranoc, oddała mu tę samą kartkę, a na jej odwrocie było napisane: noszenie w brzuchu przez 9 miesięcy – 0 zł, urodzenie ciebie – 0 zł, karmienie piersią – 0 zł, pranie – 0 zł, sprzątanie – 0 zł... Lista mamy też była długa. A na samym dole mama dopisała bardzo ważne zdanie: MIŁOŚĆ JEST BEZCENNA!!!”

Puenta

W życiu każdego człowieka pojawiają się chwile, kiedy trzeba poprosić kogoś o pomoc. Jedni chętnie jej udzielają, inni mniej. Za każdą pomoc należy się ludziom podziękowanie. Niestety część ludzi uważa, że wszystko im się należy i nie potrafią powiedzieć słowa „dziękuję”. Coraz bardziej zanika w nas chęć bezinteresownej pomocy. Coraz częściej zdarza się, że za każdą pomoc zaczynamy oczekiwać zapłaty tak jak Jasio z naszego opowiadania. Kiedy mama poprosiła go o pomoc, on przeliczył wszystko na pieniądze. Mamie zrobiło się bardzo przykro, że jej syn, któremu poświęciła tyle swojego życia, wymaga za swoją pomoc zapłaty, zamiast być wdzięcznym za miłość, troskę i opiekę rodziców. Podobnie jest w naszych relacjach z Panem Bogiem. Często prosimy Go o pomoc, a później zapominamy Mu za to podziękować. Jednak Pan Bóg jest jak kochająca mama – mimo naszej niewdzięczności pozostaje wciąż przy nas i opiekuje się nami. Naszym obowiązkiem jest dziękowanie tym, którzy nam pomagają i się o nas troszczą.

3. Rozwinięcie

Dziękczynne cegiełki – uczniowie odczytują z podręcznika tekst dotyczący budowy Świątyni Opatrzności Bożej i ustanowienia Dnia Dziękczynienia. Katecheta

wskazuje, że Panu Bogu nie zależy na naszych pustych słowach. Nasza wdzięczność wobec Niego ma się przejawiać w konkretnej postawie, dlatego zadaniem uczniów będzie dokończenie zdania i wpisanie go w cegiełki: „Boże, dziękuję Ci, dlatego że...”

The diagram consists of four rectangular blocks arranged in a stepped pyramid shape. The bottom layer is a single long horizontal rectangle. Above it, two shorter rectangles are placed side-by-side, centered on the bottom layer. Above those, a single rectangle is placed, centered on the two blocks below. At the top, a single short rectangle is placed, centered on the block below it.

Puenta

Świątynia Opatrzności Bożej jest wotum, czyli materialnym wyrazem wdzięczności Panu Bogu składanym przez naród polski. Musimy jednak pamiętać, że świątynią jesteśmy także my jako wspólnota Ludu Bożego, dlatego powinniśmy starać się budować ją w sposób duchowy, np. wypełniając przykazanie miłości. Święto Dziękczynienia, ustanowione przez Kardynała Kazimierza Nycza, Arcybiskupa Metropolite Warszawskiego, przypomina nam, że zawsze mamy za co dziękować Panu Bogu i bliźnim.

4. Zakończenie

Praca na lekcji – uczniowie wykonują polecenie 1 z podręcznika dla ucznia.

5. Propozycja notatki

Świątynia Opatrzności Bożej jest materialnym i widzialnym podziękowaniem Panu Bogu, składanym przez naród polski za Jego opiekę nad nami. Dzień Dziękczynienia ma nam przypominać, że zawsze powinniśmy dziękować Bogu i ludziom za okazywaną nam pomoc oraz troskę.

6. Praca domowa

Polecenie z podręcznika dla ucznia.

7. Modlitwa – spontaniczna modlitwa dziękczynna. Po każdym wezwaniu uczniowie powtarzają: Jezu, dziękuję Ci.